

αὐτὸν νὰ μείνῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του. Πρὸς θεραπείαν ὅμως τῆς κακοήθους εὐφλογίας οὐδὲν ὑπάρχει φάρμαχον. Ἡ νόσος θὰ διατρέξῃ τὰ στάδιά της περιφρονοῦσα ἀπάστας τὰς συνταγὰς τοῦ ἰατροῦ. Ἀν ὅμως καὶ ὁ ἰατρὸς δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν νόσον ἀπὸ τοῦ νὰ διατρέξῃ τὸν δρόμον της, δύναται ὅμως νὰ ἄρῃ ἐκ μέσου τους λίθους, οἵτινες δύνανται νὰ παρεμποδίσωσι τὴν ἐλευθέραν πορείαν αὐτῆς. Ἀν καὶ δὲν ἔχομεν, ως προείπομεν, φάρμακον κατὰ τῆς νόσου, ἔχομεν ὅμως τὴν δαμαλίδα, ἥτις καὶ προφυλάττει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νοσήματος καὶ τροποποιεῖ τὴν καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν τοῦ μιάσματος τῆς εὐφλογίας. Ὅπάρχει ἐπικρατοῦσα ἴδεα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμβολιάζηται τις ἐν καιρῷ ἐπιδημίας, ἀλλ' εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἴδεα αὕτη διότι ἀλλοι εἶναι τῆς δαμαλίδος τὸ νόσημα, ἐξ οὗ γεννῶνται αἱ φλύκταιναι, ἀπὸ τῶν ὅποιων λαμβάνομεν τὴν δαμαλίδα (τὸ μπόλι) καὶ ἀλλοι εἶναι τὸ νόσημα τῆς εὐφλογίας. Πρῶτον πρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ δαμαλίς εἰς τὸν ὄργανισμὸν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τροποποιήσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ μολύσματος τῆς εὐφλογίας. Ἐάν εἰσδύσῃ πρῶτον τὸ μόλυσμα καὶ εἴτα ἡ δαμαλίς, τότε οὐδόλως τροποποιεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ μολύσματος. Δηλαδὴ, ἐάν ἐμβολιάσωμεν ἀσθενῆ προσθεβλημένον ἀπὸ εὐφλογίας, ἡ νόσος οὐδόλως ἐπηρεάζεται ὑπὸ τοῦ δαμαλισμοῦ. Διὶς ἐνεβολίσασα πάσχοντας ὑπὸ κακοήθους εὐφλογίας καὶ ἡ νόσος οὐδόλως ἐτροποποιήθη.

Τὸ ἐμβόλιον δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἀπὸ τῆς δαμαλίδος, ἐξ ἣς ὧνομάσθη καὶ δαμαλίς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἵππου φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ τῆς δαμαλίδος εἶναι καλλίτερον, ἢν καὶ τινες διῆσχυρίζονται ὅτι καλλίτερον εἶναι τὸ τοῦ ἵππου. Καθ' ἔκαστον πέμπτον ἔτος πρέπει νὰ γίνηται νέος δαμαλισμός. Ἀλλοι φρονοῦσιν ὅτι δέον νὰ γίνηται κατὰ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἔτη. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμία ἐπέρχεται βλάβη ἐὰν γίγνηται καθ' ἔκαστον πέμπτον ἔτος, διὰ τοῦτο φαίνεται ἡμῖν φρονιμώτερον ὅπως μὴ ἀφίγωμεν νὰ παρέρχωνται 15 ἢ 20 ἔτη. Μεγάλην προσοχὴν πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς δαμαλίδος. Ἑγίστε διὰ τῆς δαμαλίδος μεταδίδοται ἡ σύφιλις, ως τοῦτο